

BEŞİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ÖYKÜLEYİCİ METİN YAZMA BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ*

Narrative Text Writing Skills Assessment of Fifth Grade Students

Esra KAYNAŞ¹

Hüseyin ANILAN²

Öz

Bu çalışma, ilköğretim beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin yazma becerilerinin değerlendirilmesini amaçlayan betimsel bir araştırmadır. Araştırma 2010-2011 eğitim öğretim yılında Eskişehir Odunpazarı ilçe merkezinde öğrenim gören ve tabakalı örnekleme yöntemiyle seçilen okulların beşinci sınıflarında öğrenim gören 663 öğrenciyle gerçekleştirilmiştir. Öğrencilere, veri toplamak üzere birinci bölümünde “kişisel bilgi formu”, ikinci bölümünde öykü yazma konularını seçmek üzere “konu listesi”, üçüncü bölümünde ise seçtikleri konuyu yazmak üzere boş sayfalardan oluşan “öykü yazma alanı” bulunan ve üç bölümden oluşan bir form sunulmuştur. Verilerin analizinde öğrencilerin yazmış oldukları öykülerde bir öyküde bulunması gereken unsurlardan ‘ana karakter, yer, zaman, başlatıcı olay, girişim, hedef, sonuç ve tepki’ unsurlarını ne oranda kullanabildiklerini belirlemek amacıyla yurt dışında geliştirilmiş ve Türkçeye çevrildikten sonra geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmış olan “Öykü Unsurları Değerlendirme Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular ışığında öğrencilerin öyküleyici metin unsurlarını istenilen düzeyde kullanamadıkları sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca öğrencilerin öyküleyici unsurları kullanma becerilerinin de çeşitli değişkenlere göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Türkçe Öğretimi, yazılı anlatım, öyküleyici metin, öyküleyici metin unsurları.

Abstract

The aim of this work is to evaluate the fifth grade elementary school students' skills of writing narrative text. The research was carried out with 663 students who are in their 5th year in Eskişehir/Odunpazarı elementary schools. In order to collect datas, students were given a form which consists of three different sections. First section comprises of “Personal Information Details” which includes the datas of individual informations. The second section, “subject list”, is designed for students to decide their subjects in the research. The third section is consisted of empty pages for students to write thier narratives. In the analysis of the data, narrative elements

DOI: 10.14582/DUZGEF.657

* Bu makale, Yrd. Doç. Dr. Hüseyin ANILAN'ın danışmanlığını yaptığı, Esra KAYNAŞ'ın “Beşinci Sınıf Öğrencilerinin Öyküleyici Metin Yazma Becerilerinin Değerlendirilmesi” isimli yüksek lisans tezinden yararlanılarak hazırlanmış ve ilk hali, IInd International Eurasian Educational Research Congress (EJER 2014)'te sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

¹ Sınıf öğretmeni, MEB, alemsina@hotmail.com

² Doç. Dr. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü, hanilan@ogu.edu.tr

rating scale which was designed in the abroad and translated into Turkish was used effectively. It is extrapolated from the research that students did not use narrative elements as it is desired. Moreover, it is understood that the skills for student to use narrative elements differentiated according to several variance.

Key Words: Turkish Education, written expression, narrative text, narrative text elements.

GİRİŞ

İnsanoğlu sosyal bir varlık olduğundan sürekli iletişim kurma eğilimindedir. Bu bağlamda insanoğlu konuşmak, düşündüklerini söylemek, iç dünyasında olup bitenleri ve hissettiklerini aktarmak, başkalarının da kendisine aktardıklarını anlamak ister. Bunu yapabilmenin yolu da dili etkili kullanabilmektir.

İnsan dili sayesinde konuşur, anlaşıyor, duygu, düşüncelerini paylaşır ve bilgi alışverişinde bulunur. Bu nedenle iletişimin temelinde daima dili kullanabilme vardır (Coşkun, 2005). Bu özellik insanı diğer canlılardan ayıran en temel niteliktir. Bu nitelik doğal olarak iletişimin niteliğini de etkilemektedir. Bireyin dilini etkin kullanılabiliyor olması, kendisini tam ve doğru bir şekilde anlatabiliyor olmasına ve aynı ölçüde karşı tarafı da anlayabiliyor olmasına bağlıdır.

Bireyin tüm yaşamında olduğu gibi öğrenim yaşantısında ve bir kimlik oluşturmasında da oldukça önemli olan dil, aynı zamanda bir öğrenme ve öğretme aracıdır. Bireyin düşünce gücünü geliştirmek, onu yaşadığı toplumun kültür ortamına katmak, dilini sevdirmek ve benimsetmek anadilin işlevsel ve etkili bir şekilde öğretilmesi ile gerçekleşebilir (Önkaş, 2010). Bir başka ifadeyle dili iyi kullanabilmek, ancak konuşulan ve yazılan dili iyi bilmek ve kurallarını öğrenmek ile olanaklıdır. Bu da nitelikli bir anadili eğitimi ile mümkündür. Bu anlamda anadili eğitimi ilk öncelikle ailede başlamakta, sonrasında çevre, okul ve daha sonra iş hayatı ile devam etmektedir (Elvan, 2007). Bir başka ifadeyle dil eğitimi doğumla başlayan ve bireyin ölümüne kadar devam eden uzun ve kesintisiz bir süreçtir. Bu süreçte bireyin kazanması gereken dinleme, konuşma, okuma ve yazma gibi temel dil becerileri çocuğun ilkökula başladığı ilköğretimden itibaren her eğitim kademesinde yer almaktadır. Özellikle ilköğretim programlarında yer alan Türkçe dersinin temel işlevi de öğrencilere dili etkili kullanabilmelerini ve temel dil becerilerini edinebilmelerini sağlamaktır.

Temel dil becerilerinden ve bireyin kendisini ifade edebilme biçimlerinden biri olan yazma da iletişimin en etkili araçlarından biridir. Türkçe öğretim programında da önemli bir yeri olan yazma becerisi, bireyin yazılı anlatım gücünün geliştirildiği olmazsa olmaz becerilerdendir. İlköğretim Türkçe Dersi (1-5. Sınıflar) Öğretim Programı'nda yazılı anlatımın bu yönü; öğrencilerin duygu, düşünce ve hayallerini, görüp izlediklerini, düşündüklerini yazılı olarak etkili ve anlaşılır biçimde ifade etmelerini sağlamak (MEB, 2009 ve Sallabaş, 2007) biçiminde belirtilmiştir.

Yazılı anlatım bireyin kendisini daha iyi tanımasını sağlayan, gözlem gücünü arttıran, olaylara bakış açısını etkileyen önemli bir dil becerisidir. Yazılı anlatım bireyin çevresinde olup bitenlere, olaylara, kişilere, bulunduğu ortam, zaman ya da duruma karşı farkındalık oluşturmasına da katkı sağlamaktadır. Birey bu doğrultuda yazılı anlatım yaparken bazen gözlemlerden ve olaylardan bazen de bilgilerden yararlanmaktadır. Bireyin yazılı anlatım yaparken olaylardan, gözlemlerden ya da bilgilerden yararlanması da anlatım biçimlerinin farklılaşmasına neden olmaktadır. Bu farklılaşmanın bir ürünü olarak ortaya çıkan anlatım türlerinden biri de öyküleyici anlatımdır.

Öyküleyici anlatım ile anlatılmak istenen konu okuyuculara olaylar aracılığıyla aktarılmaktadır. Bu yolla okuyucuya bireyin hayatının bir bölümünde başına gelen herhangi bir olay ya da hayatı boyunca devam eden olaylar dizisi sunulmaktadır. Bu yönüyle öyküleyici anlatım, yaşamın içinden olayları konu alan bir anlatım biçimidir. Öyküleyici anlatım öğrencilerin dili doğru ve etkili kullanabilme, tahmin etme, çıkarımda bulunabilme becerilerini geliştirirken, öte yandan toplumun kültürünü gelecek nesillere aktarma görevi de üstlenmekte ve bireyin kelime hazinesini zenginleştirerek dilin gücünü ortaya koymaktadır (Akyol, 2008).

İlköğretim Türkçe Dersi (1-5. Sınıflar) Öğretim Programı'nda (MEB, 2009) da belirtildiği gibi öğrencilerden duygu, düşünce ve isteklerini yazılı olarak doğru ve düzgün biçimde ifade edebilmeleri beklenmektedir. Programda sadece alıcı konumunda olan değil; öğrendiklerini kolaylıkla aktarabilen bireyler yetiştirilmesi hedeflenmekte, öğrencilerin dinlediklerini, okuduklarını doğru ve etkili bir biçimde anlayıp duygu, düşünce ve bilgi birikimlerini dilin kurallarına uygun olarak aktarabilmeleri istenmektedir. Bunu yapabilmenin etkili yollarından biri de öyküleyici anlatımdır. Bu nedenle bu çalışma beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin yazma becerilerinin değerlendirilmesi üzerine yapılmıştır. Çalışmada Türkçe Öğretim Programı'nda belirtilen amaçlara ulaşıp ulaşamadığı, öğrencilerin bu konudaki yeterliliklerinin ne düzeyde olduğu ve öğrencilerin öyküleyici metin yazma becerilerinin hangi değişkenlere göre farklılık gösterdiği ortaya konmaya çalışılmıştır. Çalışmada şu alt problemlerin araştırılması amaçlanmıştır:

- 1) Beşinci sınıf öğrencilerinin bir öyküleyici metinde bulunması gereken öykü unsurlarını kullanma düzeyleri nedir?
- 2) Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin unsurlarını kullanma düzeyleri çeşitli değişkenlere göre farklılık göstermekte midir?
- 3) Devam edilen okul, baba mesleği, anne mesleği, baba eğitim düzeyi, anne eğitim düzeyi, kardeş sayısı, okumaktan hoşlanılan kitap türü, evde kitaplık bulundurma, kendine ait odası olma, öykü okumaktan hoşlanma vb.) arasında ilişki var mıdır?

YÖNTEM

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin yazma beceri düzeylerini belirlemeyi amaçlayan bu çalışma betimsel nitelikte bir çalışmadır. Araştırmada “tarama modeli” kullanılmıştır. Genel tarama modelleri, çok sayıda elemandan oluşan bir evrende, evren hakkında genel bir yargıya varmak amacı ile evrenin tümü ya da ondan alınacak bir grup, örnek ya da örneklem üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir (Karasar, 2003: 79). Tarama modelinde araştırma yapılacak ortam üzerinde hiçbir şekilde dışarıdan müdahale yapılmamaktadır. Var olan durum mevcut şartlar altında değerlendirilmeye alınmaktadır. Bu çalışmada da beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin yazma becerilerinin değerlendirilmesi amaçlandığından çalışmada tarama modeli benimsenmiştir.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini 2010 - 2011 eğitim öğretim yılında Eskişehir Odunpazarı İlçe Merkezi’nde öğrenim gören toplam 4738 beşinci sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Eskişehir Odunpazarı İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü’nden alınan bilgilere göre 2420 erkek, 2318 kız öğrenci bu okullarda öğrenim görmektedir.

Evrende yer alan bütün öğrencilerin araştırmaya katılabilmesi mümkün olmadığından araştırmada örnekleme yoluna gidilmiştir. Örnekleme bir çalışmada evreni temsil edecek bireylerin belirlenmesidir. Seçilen bireyler bir örneklemin içinde yer alarak evreni temsil ederler (Gül ve Özen, 2007: 397). Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin yazma becerilerinin belirlenmesine yönelik yapılan bu çalışmada evreni temsil edeceği düşünülen farklı sosyo-ekonomik düzeylerdeki okullardan 663 öğrenci ‘tabakalı örnekleme yöntemi’ ile araştırma örneklemine seçilmiştir. Tabakalı örnekleme, evrendeki alt grupların belirlenip bunların evrende var oldukları aynı oranlarıyla örnekleme temsil edilmelerini sağlayan bir örneklem seçme tekniğidir (Gül ve Özen, 2007: 402). Araştırma yapılacak okulların belirlenmesinde okulların sosyo-ekonomik düzeyleri göz önünde bulundurulmuştur. Daha önce yapılan pek çok araştırmanın sosyo-ekonomik düzeyin eğitim durumlarına etkisini ortaya çıkarması bu araştırmada da bu değişkenin dikkate alınmasına neden olmuştur. Bu kapsamda okullar alt, orta ve üst sosyo-ekonomik düzey olmak üzere üç grupta toplanmıştır.

Verilerin Toplanması

Araştırmanın temelini oluşturan veriler öğrencilere yazdırılan öyküleyici anlatım metinlerinden elde edilmiştir. Bu metinlerin öğrencilere yazdırılması 2010 – 2011 eğitim öğretim yılının ikinci dönemi Nisan ve Mayıs aylarında gerçekleşmiştir. Öğrencilere yazmaları için 10 adet öyküleyici anlatım konusu verilmiş ve bu konulardan seçtikleri bir tanesi ile ilgili bir ders saati içerisinde öykü yazmaları istenmiştir. Bunun yanı sıra araştırmaya katılan öğrencilerin sosyo-ekonomik durumlarını belirleyebilmek için onlara “Kişisel Bilgi Formu” dağıtılmıştır. Öğrencilere yazdırılacak öykü konuları seçilirken

yurt içi ve yurt dışı kaynaklar taranmış, öncelikle 35 adet öykü yazma konusu seçilmiştir. Daha sonra uzman görüşüne başvurulmuş bu öykü konularından en çok tercih edilen 10 tanesi belirlenmiştir. Konuların belirlenmesinde 3 akademisyen, 20 sınıf öğretmeni ve 20 beşinci sınıf öğrencisinin görüşünden yararlanılmıştır. “Bir öykü yazacak olsaydınız hangi konuyu seçerdiniz?” şeklinde sorulan soruya verilen yanıtlardan 30 konudan 10 tanesini 1 ile 10 puan arasında bir puanlamaya tabi tutmaları istenmiştir. Böylece en yüksek puan alan 10 konu araştırmada kullanılmak üzere belirlenmiştir. Bu konuların seçilmesinde etkili olan nokta diğer konuların puanlarından daha yüksek puana sahip olmalarıdır.

Uygulama sırasında öğrencilere üç bölümden oluşan bir form dağıtılmıştır. Bu formun birinci bölümünde kişisel özellikleri belirlemek üzere 18 adet sorudan oluşan “Kişisel Bilgiler” bulunmaktadır. Formun ikinci bölümünde öğrencilerin öyküleyici anlatımlarını yapabilmeleri için seçimlerine sunulan ‘Konu Listesi’, üçüncü bölümde ise, öykülerini yazabilmeleri için düz beyaz kâğıtları içeren ‘Öykü Yazım Alanı’ yer almaktadır.

Veri Toplama Aracı

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin yazma becerilerinin değerlendirilmesine yönelik bu çalışmada veri toplama aracı olarak Harris ve Graham (1996) tarafından geliştirilen “Öykü Unsurları Değerlendirme Ölçeği” kullanılmıştır. Aslı İngilizce olan ölçek, ilk öncelikle bir İngilizce öğretmeni tarafından Türkçeye çevrilmiştir. Ölçeğin Türkçeye çevrilmiş bu hali başka bir İngilizce öğretmeni tarafından tekrar İngilizceye çevrilmiş ve aslı ile uygunluk gösterip göstermediğine bakılmıştır. Yapılan bu çalışmada İngilizce öğretmenlerinin birbirini tanımıyor olmalarına dikkat edilmiştir. Bu çalışmada aslı ile uygunluk gösterdiği görülen ölçeğin Türkçeye çevrilmiş olan hali kullanılmıştır. Öykü Unsurları Değerlendirme Ölçeği’ne göre bir öyküde bulunması gereken 8 (ana karakter, yer, zaman, başlatıcı olay, girişim, hedef, sonuç ve tepki) unsur vardır. Her unsur, 0-2 puan aralığındadır. Bu sekiz unsuru başarılı bir şekilde kullanabilen bir öğrencinin bu ölçekten alacağı en yüksek puan 19 olarak belirlenmiştir.

Öykü Unsurları Değerlendirme Ölçeği’nin geçerlik ve güvenilirlik çalışması: İngilizceden Türkçeye çevirisi yapılan ölçeğin geçerlik güvenilirlik çalışması için önceden bir ön uygulama yapılmıştır. Ön uygulama 2010 – 2011 eğitim öğretim yılının ilk dönemi Aralık ayında önceden belirlenmiş olan okullardan alt sosyo-ekonomik düzeyden bir, orta sosyo-ekonomik düzeyden bir ve üst sosyo-ekonomik düzeyden bir olmak üzere toplam üç okula devam eden 93 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Öğrencilere sunulan on tane öykü yazma konusunun arasından bir tanesini seçmeleri istenmiştir. Öğrencilerin kendilerine sunulan konular arasından seçtikleri bir konuyla ilgili yazmış oldukları toplam 93 öykü bir araştırmacı, bir sınıf öğretmeni ve bir Türkçe Öğretmeni tarafından “Öykü Unsurları Değerlendirme Ölçeği”ne göre değerlendirilmiştir. Bu üç değerlendiricinin öykü unsurlarına verdikleri

puanların ortalaması alınmış ve bu yolla elde edilen yazma puanlarının SPSS paket programında çözümlenmeleri yapılmıştır. Yapılan değerlendirmeler sonucu Cronbach alfa değeri 0,81 olarak belirlenmiştir. Belirlenen alfa değeri ölçeğin güvenilir olduğunu göstermektedir. Ölçeğin bu çalışmadan daha önce kullanılmış olduğu örnek çalışmalara ulaşılması ise ölçeğin geçerli olduğunu göstermektedir. Öykü unsurları değerlendirme ölçeğinin geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapıldıktan sonra araştırmanın uygulama aşamasına geçilmiştir.

Verilerin analizi

Araştırma sonucunda elde edilen verilerin analizi için SPSS paket programı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan beşinci sınıf öğrencilerinin kişisel bilgilerini öğrenebilmek amacıyla kişisel bilgi toplama formunu doldurmaları istenmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin öyküleyici metin yazma becerilerinin değerlendirilmesi için yazdırılan öyküleyici metinler, Öyküleyici Metin Değerlendirme Ölçeği'ne göre değerlendirilmiştir. Değerlendirmede yanlılığa fırsat vermemek için değerlendirmeyi bir araştırmacı ile birlikte bir sınıf öğretmeni ve bir Türkçe öğretmeni yapmıştır. Üç araştırmacının ayrı olarak yaptığı değerlendirmelerin ortalaması alınmış; böylece tarafsızlık sağlanmaya çalışılmıştır.

Verilerin analizinde parametrik ya da nonparametrik testlerin kullanılıp kullanılmayacağına, verilerin normal dağılım gösterip göstermediğine ilişkin sonuçlara yapılan Kolmogorov – Simirnov ve Shapiro – Wilk testleri ile ulaşılmıştır. Bu testler iki kümülâtif dağılım fonksiyonunun incelenmesi temeline dayanmaktadır (Gamgam,1998: 196). Yapılan testlere göre ($p<0,005$) verilerin normal dağılım göstermediği görülmüş, dolayısıyla verilerin analizinde nonparametrik test kullanılmasına karar verilmiştir. Öğrencilerin öyküleyici metinde bulunması gereken unsurları kullanma düzeylerinin bilgi toplama formunda bulunan çeşitli değişkenlere göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini tespit etmek üzere non-parametrik testlerden Kruskal Wallis ve Mann Whitney-U testi kullanılmıştır. Kruskal Wallis tekniği, ilişkisiz iki ya da daha çok örneklem ortalamasının birbirlerinden anlamlı farklılık gösterip göstermediğini test eden bir istatistik tekniğidir (Büyüköztürk, 2012: 158). Mann Whitney-U tekniği ise iki ilişkisiz örneklemden elde edilen puanların birbirinden anlamlı bir şekilde farklılık gösterip göstermediğini test eden bir tekniktir.

BULGULAR

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin yazma becerilerinin değerlendirilmesi sonucunda elde edilen bulgular, araştırmanın alt problemlerine göre sunulmuştur.

Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öykü unsurlarını (ana karakter, yer, zaman, başlatıcı olay, girişim, hedef, sonuç ve tepki)

kullanma düzeylerini belirlemeye çalışan birinci alt probleme ilişkin elde edilen bulgular Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Öykü Unsurlarına İlişkin Bulgular

Öykü unsurları	Değerler					Toplam	
	0 puan	1 puan	2 puan	3 puan	4 puan		
Ana karakter	f	11	598	54		663	
	%	1,7	90,2	8,1		100	
Yer	f	164	465	34		663	
	%	24,7	70,1	5,1		100	
Zaman	f	43	597	23		663	
	%	6,5	90,0	3,5		100	
Başlatıcı olay	f	16	549	98		663	
	%	2,4	90,2	14,8		100	
Hedef	f	71	598	54	0	663	
	%	1,7	90,2	8,1	0,0	100	
Girişim	f	5	211	418	29	0	663
	%	0,8	31,8	63,0	4,4	0,0	100
Sonuç	f	62	558	43		663	
	%	9,4	84,2	6,5		100	
Tepki	f	108	503	52		663	
	%	16,3	75,9	7,8		100	

Öykü unsurları değerlendirme ölçeğine göre bir öyküde bütün unsurlara tam anlamıyla yer veren bir öğrencinin alacağı toplam puan 19 puan olarak belirlenmiştir. Tablo incelendiğinde öğrencilerin ana karakter, yer, zaman, başlatıcı olay, tepki ve sonuç unsurlarına öykülerinde ölçekte anlatıldığı gibi yer vermeleri halinde alacakları puan 2 iken; onların bu unsurlara orta düzeyde yer verdikleri ve 1 puan aldıkları görülmektedir. Hedef unsurunda 3 puan üzerinden 1 puan, girişim unsurunda ise 4 puan üzerinden 2 puan aldıkları görülmektedir. Öğrenciler toplamda 19 puan üzerinden ortalama 9 puan almışlardır. Bu sonuca bakılarak öğrencilerin öykü yazma becerilerinin orta seviyenin altında kaldığı söylenilebilir.

İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt probleminde beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öykü unsurlarını kullanma becerilerinin çeşitli değişkenlere göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğine bakılmış ve değişkenlere göre farklılık gösterenler tablolaştırılmıştır.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin okulların sosyo-ekonomik düzeyine göre farklılaşma durumu

Tablo 2. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Okulların Sosyo-ekonomik Düzeylerine İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları*

	Sosyo-ekonomik düzey	n	Sıra ortalaması	Standart sapma	χ^2	p
Başlatıcı olay	Üst	229	314,32			
	Orta	214	324,09	0,3960	14,92	0,001
	Alt	220	358,10	9	5	
Hedef	Üst	229	358,08			
	Orta	214	319,38	0,4244	14,47	0,001
	Alt	220	317,13	6	7	
Girişim	Üst	229	354,84			
	Orta	214	332,80	0,5556	9,589	0,008
	Alt	220	307,45	6		

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde okulların sosyo-ekonomik düzeylerine göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre başlatıcı olay, hedef ve girişim boyutlarında elde edilen olasılık değeri $p < 0,05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Öykü unsurlarından ana karakter, yer, zaman, hedef, sonuç ve tepki boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Gruplar arası farklılığı tespit etmek amacıyla yapılan Kruskal Wallis Çoklu Karşılaştırmalar Testi sonuçlarına göre başlatıcı olay unsurunda bu farklılık alt sosyo-ekonomik düzey grubunda, hedef ve girişim unsuru boyutunda ise üst sosyo-ekonomik düzey grubunda yer alan okullarda öğrenim gören öğrencilerde görülmüştür. Alt sosyo-ekonomik düzey grubunda yer alan öğrenciler öyküleyici metinlerinde başlatıcı olay unsurunu diğer gruplarda yer alan öğrencilere göre daha etkin kullanırken hedef ve girişim unsuru ise üst sosyo-ekonomik düzey grubundaki öğrenciler tarafından daha etkin kullanılmaktadır. Bu doğrultuda öyküleyici metin unsurlarını kullanma konusunda sadece sosyo-ekonomik olarak üst kısımda yer alan öğrencilerin başarılı olduğunu söylemek mümkün değildir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin baba mesleğine göre farklılaşma durumu

Tablo 3. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Baba Mesleğine İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları*

	Baba meslek grubu	n	Sıra ortalaması	Standart sapma	χ^2	p
Girişim	İşçi	278	317,90			
	Memur	175	355,32			
	Çalışmıyor	17	272,15	0,55566	8,177	0,042
	Serbest meslek	193	336,43			
Sonuç	İşçi	278	332,00			
	Memur	175	340,90			
	Çalışmıyor	17	250,32	0,39723	8,624	0,035
	Serbest meslek	193	331,12			
Tepki	İşçi	278	327,62			
	Memur	175	352,67			
	Çalışmıyor	17	266,85	0,48430	7,852	0,049
	Serbest meslek	193	325,31			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde baba mesleğine göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemek için yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre girişim, sonuç ve tepki unsurları boyutunda $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Öykü unsurlarından ana karakter, yer, zaman, başlatıcı olay, hedef boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Farklılık bulunan üç unsurda farklılığın hangi grup lehine olduğunu bulabilmek için gruplar arasında Kruskal Wallis Çoklu Karşılaştırmalar Testi yapılmıştır. Testin sonuçlarına göre babası memur olan öğrencilerin öyküleyici metinlerinde girişim, sonuç ve tepki unsurunu diğer öğrencilere göre daha başarılı bir şekilde kullandıkları görülmüştür.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin anne mesleğine göre farklılaşma durumu

Tablo 4. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Anne Mesleğine İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları*

	Anne meslek grubu	n	Sıra ortalaması	Standart sapma	χ^2	p
Zaman	İşçi	47	300,55	0,51048	2,711	0,015
	Memur	88	344,01			
	Çalışmıyor	496	332,09			
	Serbest meslek	32	343,80			
Sonuç	İşçi	47	347,29	0,39723	4,832	0,030
	Memur	88	354,73			
	Çalışmıyor	496	327,19			
	Serbest meslek	32	321,53			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde anne mesleğine göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemeye yönelik yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre zaman ve sonuç unsurları boyutunda $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır. Öykü unsurlarından ana karakter, yer, başlatıcı olay, girişim, hedef ve tepki boyutları bakımından anne meslek grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Farklılık bulunan unsurlarda farklılığın hangi grup lehine olduğunu belirlemek için yapılan Kruskal Wallis Çoklu Karşılaştırmalar Testi sonuçlarına göre annesi memur olan öğrencilerin öyküleyici metinlerinde hedef ve tepki unsurlarını diğer öğrencilere göre daha başarılı bir şekilde kullandıkları görülmektedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin bilgisayar başında geçirilen süreye göre farklılaşma durumu

Tablo 5. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Bilgisayar Başında Geçirilen Süreye İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları*

	Bilgisayar başında geçirilen süre	n	Sıra ortalaması	Standart sapma	χ^2	p
Başlatıcı olay	Hiç	120	361,09			
	1 saatten az	283	337,45			
	1-2 saat	186	317,11	0,3960	4,00	0,00
	2 saatten çok	74	301,41	9	8	3

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öykü unsurlarını kullanma düzeylerinde bilgisayar başında geçirilen süreye göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemeye yönelik yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre sadece başlatıcı olay unsuru boyutunda elde edilen olasılık değeri $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır. Öykü unsurlarından ana karakter, yer, zaman, girişim, hedef ve sonuç boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Farklılık bulunan başlatıcı olay unsurunda ise bu farklılığın bilgisayarda hiç vakit harcamayan öğrenciler lehine olduğu görülmektedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin baba eğitim düzeyine göre farklılaşma durumu

Tablo 6. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Baba Eğitim Düzeyine İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları*

	Baba eğitim düzeyi	n	Sıra ortalaması	Standart sapma	χ^2	p
Hedef	İlkokul	119	326,69			
	Ortaokul	137	315,47			
	Lise	202	322,70	0,42446	10,293	0,01
	Üniversite	205	355,30			6
Girişim	İlkokul	119	315,61			
	Ortaokul	137	296,34			
	Lise	202	333,15	0,55566	15,935	0,00
	Üniversite	205	364,21			1
	İlkokul	119	312,38			
	Ortaokul	137	314,58			

	Baba eğitim düzeyi	n	Sıra ortalaması	Standart sapma	χ^2	p
Tepki	Lise	202	331,11	0,48430	9,988	0,019
	Üniversite	205	355,90			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde baba eğitim düzeylerine göre arasında anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemek için yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre hedef, girişim ve tepki unsurları boyutunda $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır. Öykü unsurlarından ana karakter, yer, zaman, başlatıcı olay ve sonuç boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Gruplar arası yapılan Kruskal Wallis Çoklu Karşılaştırmalar Testi sonuçlarına göre bulunan farklılık üç unsurda da babası üniversite mezunu olan öğrenciler lehinedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin anne eğitim düzeyine göre farklılaşma durumu

Tablo 7. Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Anne Eğitim Düzeyine İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları

	Anne eğitim düzeyi	n	Sıra ortalaması	Standart sapma	χ^2	p
Yer	İlkokul	233	322,56	0,31430	8,490	0,037
	Ortaokul	111	352,99			
	Lise	180	325,72			
	Üniversite	139	339,19			
Başlatıcı olay	İlkokul	233	347,42	0,39609	7,894	0,048
	Ortaokul	111	324,54			
	Lise	180	333,02			
	Üniversite	139	310,80			
Hedef	İlkokul	233	313,30	0,42446	8,423	,038
	Ortaokul	111	333,91			
	Lise	180	342,27			
	Üniversite	139	348,52			
Girişim	İlkokul	233	306,04	0,55566	13,406	0,004
	Ortaokul	111	325,51			
	Lise	180	342,50			
	Üniversite	139	367,09			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde anne eğitim düzeyine göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemeye yönelik yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre yer, başlatıcı olay, hedef ve girişim unsurları boyutunda $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır. Öykü unsurlarından ana karakter, zaman, sonuç ve tepki boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Gruplar arası yapılan Kruskal Wallis Çoklu Karşılaştırmalar Testi sonuçlarına göre farklılık yer unsuru boyutunda annesi ortaokul mezunu olan öğrenciler, başlatıcı olay unsuru boyutunda ise annesi ilköğretim mezunu olan öğrenciler lehinedir. Hedef ve girişim unsurları boyutunda ise farklılığın annesi üniversite mezunu olan öğrenciler lehine olduğu görülmektedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin okunan kitap sayısına göre farklılaşma durumu

Tablo 8. Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Okunan Kitap Sayısına İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları

	Okunan kitap sayısı	n	Sıra ortalaması	Standart sapma	χ^2	p
Sonuç	Hiç	14	275,07			
	1-3	44	319,93			
	4-5	87	316,23	0,39723	11,464	0,022
	6-10	217	322,40			
	11 ve üzeri	301	347,89			
Tepki	Hiç	14	338,18			
	1-3	44	276,68			
	4-5	87	316,57	0,48430	11,585	0,021
	6-10	217	326,96			
	11 ve üzeri	301	347,89			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde yaz tatilinden itibaren okunan kitap sayısına göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemeye yönelik yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre sonuç ve tepki unsurları boyutunda elde edilen olasılık değeri $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır. Bu kapsamda gruplar arası yapılan Kruskal Wallis Çoklu Karşılaştırmalar Testi sonuçlarına göre 11 ve üzeri kitap okuyan öğrencilerin diğer öğrencilere göre öykülerinde sonuç ve tepki unsurlarını daha etkin bir şekilde kullandıkları görülmektedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin okumaktan hoşlanılan kitap türüne göre farklılaşma durumu

Tablo 9. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Okumaktan Hoşlanılan Kitap Türüne İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları*

	Okunan kitap türü	n	Sıra ortalaması	Standart sapma	χ^2	p
Girişim	Masal	32	323,84	0,55566	9,690	0,046
	Öykü	54	290,00			
	Macera	469	329,20			
	Bilimsel	49	381,42			
	Diğer	59	356,07			
Sonuç	Masal	32	359,32	0,39723	10,035	0,040
	Öykü	54	345,83			
	Macera	469	322,59			
	Bilimsel	49	359,69			
	Diğer	59	356,46			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde okumaktan hoşlanılan kitap türüne göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemeye yönelik yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre girişim ve sonuç unsurları boyutunda $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır. Öykü unsurlarından ana karakter, yer, zaman, başlatıcı olay, hedef ve tepki boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Anlamlı farklılık bulunan girişim ve sonuç unsurlarında farklılığın hangi tür kitapları okumaktan hoşlanan öğrenciler lehine olduğunu belirlemeye yönelik yapılan Kruskal Wallis Çoklu Karşılaştırmalar Testi sonuçlarına göre ise farklılığın bilimsel kitaplar okuyan öğrencilerin lehine olduğu görülmektedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin öykü yazma sıklığına göre farklılaşma durumu

Tablo 10. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Öykü Yazma Sıklığına İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları*

	Öykü yazma sıklıkları	n	Sıra ortalaması	Standart t sapma	χ^2	p
Yer	Hiç	102	310,43	0,31430	7,445	0,024
	Bazen	495	333,88			
	Sıkça	66	351,24			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde öykü yazma sıklıklarına göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemeye yönelik yapılan Kruskal Wallis testi

sonuçlarına göre yer unsuru boyutunda olasılık değeri $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Bu boyutta bulunan farklılık için yapılan Kruskal Wallis Çoklu Karşılaştırmalar Testi sonuçlarına göre anlamlı farklılık sıkça öykü yazan öğrenciler lehinedir. Sıkça öyküleyici metin yazma çalışması yapan öğrenciler yer unsuruna öyküleyici metinlerinde daha detaylı bir şekilde yer vermektedirler.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin televizyon izleme süresine göre farklılaşma durumu

Tablo 11. Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Televizyon İzleme Süresine İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları

	TV izleme süresi	n	Sıra ortalaması	Standart sapma	χ^2	p
Yer	Hiç	25	303,20			
	1-2 saat	411	337,79			
	3-4 saat	177	332,45	0,31430	9,616	0,022
	5 saat üzeri	50	297,20			
Başlatıcı olay	Hiç	25	342,76			
	1-2 saat	411	341,09			
	3-4 saat	177	323,69	0,39609	11,270	0,010
	5 saat üzeri	50	281,34			
Tepki	Hiç	25	379,96			
	1-2 saat	411	336,87			
	3-4 saat	177	328,76	0,48430	10,112	0,018
	5 saat üzeri	50	279,45			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde televizyon izleme süresine göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemeye yönelik yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre yer, başlatıcı olay ve tepki unsurları boyutunda olasılık değeri $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır. Öykü unsurlarından olan ana karakter, zaman, girişim, hedef ve sonuç boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Anlamlı farklılığın hangi saatler arasında olduğu belirlemeye yönelik yapılan Kruskal Wallis Çoklu Karşılaştırmalar Testi sonuçlarına göre yer unsuru boyutunda anlamlı farklılık 1-2 saat televizyon izleyen öğrenciler lehine çıkarken başlatıcı olay ve tepki unsurları boyutunda anlamlı farklılık hiç televizyon izlemeyen öğrenciler lehine çıkmıştır.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin cinsiyete göre farklılaşma durumu

Tablo 12. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Cinsiyete Göre Farklılığına İlişkin Mann Whitney-U Testi Sonuçları*

Öykü unsurları	Cinsiyet	n	Sıra ort.	Sıra toplamı	U	Z	p
Ana karakter	Kız	316	345,65	108593,0	51145,00	-2,899	0,004
	Erkek	347	321,39	111523,0			
Girişim	Kız	316	350,12	110638,5	49099,50	-2,745	0,006
	Erkek	347	315,50	109477,5			
Tepki	Kız	316	368,41	116418,0	43320,00	-6,250	0,000
	Erkek	347	298,84	103698,0			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde cinsiyete göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemek için yapılan Mann Whitney-U testi sonuçlarına göre ana karakter, girişim ve tepki boyutlarında olasılık değeri $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Öykü unsurlarından yer, zaman, başlatıcı olay, hedef ve sonuç boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Farklılık bulunan ana karakter, girişim ve tepki unsurlarına bakıldığı zaman bu üç unsurda da kızların ortalama puanlarının erkeklerden daha yüksek olduğu görülmektedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin öykü okumaktan hoşlanmaya göre farklılaşma durumu

Tablo 13. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Öykü Okumaktan Hoşlanmaya İlişkin Mann Whitney-U Testi Sonuçları*

Öykü unsurları	Öykü O. hoşlanma	n	Sıra ort.	Sıra toplamı	U	Z	p
Yer	Evet	616	335,41	206612,0	12376,00	-	0,001
	Hayır	47	287,32	13504,00			
Zaman	Evet	616	335,72	206803,5	12184,50	-	0,024
	Hayır	47	283,24	13312,50			
Sonuç	Evet	616	335,32	206555,0	12433,00	-	0,011

Öykü unsurları	Öykü O. hoşlanma	O. n	Sıra ort.	Sıra toplamı	U	Z	p
	Hayır	47	288,53	13561,00	0	2,543	
Tepki	Evet	616	336,00	206974,0			
	Hayır	47	279,62	13142,00	12014,00	-	0,009

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde öykü okumaktan hoşlanmaya göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemeye yönelik yapılan Mann Whitney-U testi sonuçlarına göre yer, zaman, sonuç ve tepki unsurları boyutunda olasılık değeri $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Öykü unsurlarından ana karakter, başlatıcı olay, girişim boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Anlamlı farklılık bulunan bu dört unsurda ise anlamlılık öykü okumaktan hoşlananlar lehinedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin öykü yazmaktan hoşlanmaya göre farklılaşma durumu

Tablo 14. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Öykü Yazmaktan Hoşlanmaya İlişkin Mann Whitney-U Testi Sonuçları*

Öykü unsurları	Öykü Y. hoşlanma	Y. n	Sıra ort.	Sıra toplamı	U	Z	p
Yer	Evet	511	339,08	173272,00			
	Hayır	152	308,18	46844,00	35216,000	-3,363	0,001
Tepki	Evet	511	339,11	173285,50			
	Hayır	152	308,10	46830,50	35202,500	-2,345	0,019

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde öykü yazmaktan hoşlanmaya göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemek için yapılan Mann Whitney-U testi sonuçlarına göre yer ve tepki unsurları boyutunda $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Öykü unsurlarından olan ana karakter, zaman, başlatıcı olay, girişim, hedef ve sonuç boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Farklılık bulunan yer ve tepki unsurlarına bakıldığında bu iki unsurda da öykü yazmaktan hoşlananlar lehine anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin evde kitaplık bulundurmaya göre farklılaşma durumu

Tablo 15. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Evde Kitaplık Bulundurmaya İlişkin Mann Whitney-U Testi Sonuçları*

Öykü unsurları	Kitaplık Bulunuşu	n	Sıra ort.	Sıra toplamı	U	Z	p
Girişim	Evet	530	339,32	179837,00	31368,000	-2,318	0,020
	Hayır	133	302,85	40279,00			
Tepki	Evet	530	340,22	180319,00	30886,000	-2,953	0,003
	Hayır	133	299,23	39797,00			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde evde kitaplık bulundurmaya göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemeye yönelik yapılan Mann Whitney-U testi sonuçlarına göre girişim ve tepki unsurları boyutunda $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Öykü unsurlarından olan ana karakter, yer, zaman, başlatıcı olay, hedef ve sonuç boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Tabloya göre evinde kitaplık bulunduran öğrencilerin diğer öğrencilere göre girişim ve tepki unsurlarını daha etkin kullandıkları görülmektedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin eve süreli yayın almaya göre farklılaşma durumu

Tablo 16. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Eve Süreli Yayın Almaya İlişkin Whitney-U Testi Sonuçları*

Öykü unsurları	Süreli y. alma	n	Sıra ort.	Sıra toplamı	U	Z	p
Hedef	Evet	451	338,72	152762,00	44776,000	-1,966	0,049
	Hayır	212	317,71	67354,00			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde eve süreli yayın almaya göre anlamlı farklılığın olup olmadığını belirlemeye yönelik yapılan Mann Whitney-U testi sonuçlarına göre sadece hedef boyutunda $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Öykü unsurlarından ana karakter, yer, zaman, başlatıcı olay, girişim, sonuç ve tepki boyutlarında ise istatistiksel

olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Farklılık bulunan hedef unsurunda ise bu farklılık evine süreli yayın alınan öğrenciler lehinedir.

Öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinin kendine ait odasının olmasına göre farklılaşma durumu

Tablo 17. *Öyküleyici Metin Unsurlarını Kullanma Becerilerinin Kendine Ait Odasının Olmasına İlişkin Mann Whitney-U Testi Sonuçları*

Öykü unsurları	Kendi Odası	n	Sıra ort.	Sıra toplamı	U	Z	p
Tepki	Evet	537	337,53	181255,50	30859,500	-2,055	0,040
	Hayır	126	308,42	38860,50			

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerinde öyküleyici metin unsurlarını kullanma becerilerinde evde kendilerine ait bir odalarının bulunup bulunmamasına göre anlamlı farklılığın olup olmadığına ilişkin yapılan Mann Whitney-U testi sonuçlarına göre sadece tepki unsuru boyutunda $p < 0.05$ olduğundan istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Öykü unsurlarından olan ana karakter, yer, zaman, başlatıcı olay, girişim, hedef ve sonuç boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Tepki unsurunda çıkan farklılık ise kendisine ait bir odası bulunan öğrencilerin lehinedir.

Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Üçüncü alt problemde beşinci sınıf öğrencilerine uygulanan kişisel bilgi formunda bulunan bağımsız değişkenler arasında ilişki olup olmadığına bakılmıştır. Bu nedenle iki sınıflı bağımsız değişkenler arasındaki ilişki incelendiği için istatistik tekniklerinden Ki-kare Testi uygulanmış ve elde edilen bulgular da buna göre sunulmuştur.

Öykü okumaktan hoşlanma ile öykü yazmaktan hoşlanma durumu arasındaki ilişki

Tablo 18. *Öykü Okumaktan Hoşlanmayla Öykü Yazmaktan Hoşlanma Durumuna İlişkin Ki-kare Testi Sonuçları*

		Öykü yazmaktan hoşlanma				χ^2	p
		Evet	Hayır	Toplam			
Öykü okumaktan hoşlanma	Evet	n	498	118	616	69,904	0,000
		%	80,8	19,2	100		
	Hayır	n	13	34	47		
		%	27,7	72,3	100		
	Toplam	n	511	152	663		
		%	77,1	22,9	100		

Öykü okumaktan hoşlanma ile öykü yazmaktan hoşlanma durumu arasında anlamlı bir ilişkinin olup olmadığına bakılmak üzere yapılan Pearson Ki-kare istatistiğine göre $p < 0.05$ olduğundan iki değişken arasında anlamlı bir ilişki vardır. Buna öykü okumaktan hoşlanan öğrenciler aynı zamanda öykü yazmaktan da hoşlanmaktadır.

Öykü yazmaktan hoşlanma ile öykü yazma sıklığı arasındaki ilişki

Tablo 19. *Öykü Yazmaktan Hoşlanmayla Öykü Yazma Sıklığına İlişkin Ki-kare Testi Sonuçları*

		Öykü yazma sıklığı				χ^2	p	
		Hiç	Bazen	Sıkça	Toplam			
Öykü yazmaktan hoşlanma	Evet	n	25	423	63	511	191,787	0,000
		%	4,9	82,8	12,3	100		
	Hayır	n	77	72	3	152		
		%	50,7	47,4	2,0	100		
	Toplam	n	102	495	66	663		
		%	15,4	74,4	10,0	100		

Öykü yazmaktan hoşlanma ile öykü yazma sıklığı arasında yapılan Pearson Ki-kare analizine göre analizin istatistiksel değeri $p < 0.05$ olduğundan öykü yazmaktan hoşlanma ile öykü yazma sıklığı değişkeni arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Öykü yazmaktan hoşlandığını belirten öğrencilerin sıkça olmasa da bazen öykü yazdıkları anlaşılmaktadır.

Devam edilen okul grubu ile öykü yazmaktan hoşlanma durumu arasındaki ilişki

Tablo 20. Devam Edilen Okul Grubuyla Öykü Yazmaktan Hoşlanma Durumuna İlişkin Ki-kare Testi Sonuçları

		Öykü yazmaktan hoşlanma			χ^2	p	
		Evet	Hayır	Toplam			
Okul grupları	Üst	n	142	87	229	46,843	0,000
		%	62,0	38,0	100		
	Orta	n	188	26	214		
		%	87,9	12,1	100		
	Alt	n	181	39	220		
		%	82,3	17,7	100		
	Toplam	n	511	152	663		
		%	77,1	22,9	100		

Okul grupları ile öykü yazmaktan hoşlanma değişkenleri arasında anlamlı bir ilişkinin olup olmadığını belirlemek üzere yapılan Pearson Ki-kare analizine göre analizin istatistiksel değeri $p < 0.05$ olduğundan okul grupları ile öykü yazmaktan hoşlanma değişkenleri arasında orta sosyo-ekonomik grup lehine anlamlı bir ilişki vardır.

SONUÇ TARTIŞMA ve ÖNERİLER

Araştırmanın birinci alt problemini oluşturan beşinci sınıf öğrencilerinin bir öyküleyici metinde bulunması gereken öykü unsurlarını kullanma düzeylerini gösteren puanlarına bakılarak öğrencilerin öykü yazma becerilerinin orta seviyenin altında olduğu söylenilebilir. Bu durum öğrencilerin öykü unsurlarını yazdıkları öykülerde istenilen düzeyde kullanamadıklarını göstermektedir. Araştırmadan elde edilen bu sonuç başka araştırmalarla da benzerlik göstermektedir (Coşkun, 2005; Elbir ve Yıldız, 2012 ve Yılmaz, 2008). Ancak kelime işlem tekniği, grafik düzenleme ve sanatsal faaliyetleri kullanma gibi bazı yazım tekniklerinin öyküleyici anlatım becerilerinin gelişiminde etkili olduğu görülmüştür (Sheryl ve Gallick, 1997). Ayrıca öğrencilerin öykü unsurlarını kullanma durumlarına göre bu unsurları kendi aralarında bir sıralamaya koyduğumuzda başlatıcı olay, ana karakter, tepki ve sonuç unsurlarında diğer unsurlara göre daha başarılı oldukları görülmektedir. Olayların çözümü için yapılacak olanların belirlendiği, kararın verildiği hedef unsuru ve olayların anlatıldığı, öyküdeki asıl problemin çözümü için fikirlerin üretildiği kısım olan girişim unsuru öğrencilerin en zorlandıkları iki öykü unsuru olarak belirlenmiştir. Bu durum gerçekte metnin tutarlılığıyla da yakından ilişkilidir. Nitekim Çeçen'in (2011) yaptığı araştırmada da bu olumsuz durumunun gözlemlendiği belirlenmiştir.

Araştırmanın ikinci alt probleminde öğrencilerin öyküleyici metin yazma becerilerini etkileyen değişkenler araştırılmış olup farklı değişkenlere göre öğrencilerin öyküleyici metinlerinde etkin kullanabildikleri öyküleyici metin unsurlarının da değişim gösterdiği tespit edilmiştir. Meslek gruplarına göre baba ve annesi memur olan öğrencilerin öyküleyici metin unsurlarına diğer öğrencilere göre daha etkin yer verdikleri sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmada elde edilen bu sonuçları bazı araştırmalarda elde edilen sonuçlar da kimi yönleriyle desteklemektedir (Coşkun, 2006; Koçak, 2005; Temur, 2006 ve Yılmaz, 2012).

Sosyo-ekonomik düzeye göre bakıldığında farklı sosyo-ekonomik düzeylerde yer alan öğrencilerin farklı öyküleyici metin unsurlarını başarı ile kullandıkları görülmüştür. Bu farklılıklar bazı çalışmaların sonuçlarında da görülmektedir (Alkan, 2007; Coşkun, 2006 ve Yılmaz, 2008).

Bilgisayar başında geçirilen sürenin azalması öyküleyici metin unsurlarından başlatıcı olay unsurunun etkin kullanılmasındaki başarıyı arttırmıştır. Nitekim Erdoğan ve Yaman'ın (2007) internet kullanımının öğrencilerin özensiz yazmalarına neden olduğu görüşü de bu sonucu destekler niteliktedir.

Televizyon başında geçirilen sürenin azalması ile öykü unsurlarından yer, başlatıcı olay ve tepki unsurlarının etkin kullanıldığı görülmektedir. Bu da televizyon başında geçirilen sürenin azalmasının başarıyı olumlu yönde etkilediği biçiminde yorumlanabilir. Milli Eğitim Bakanlığının yaptığı çalışmanın sonuçları da bunu destekler niteliktedir. Milli Eğitim Bakanlığı'nın 2008 yılında yapmış olduğu öğrencilerin televizyon izleme alışkanlıklarının tespitine yönelik çalışmada televizyonun dil kullanımı üzerindeki etkisi araştırılmış ve televizyonun dil kullanımı üzerinde olumsuz etkilerinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Uzun süre televizyon izleme alışkanlığının Türkçenin yanlış, kötü, kaba kullanılmasına yol açtığı, sözcük sayısında ve ana dilin yozlaşması konusunda olumsuz etkilerinin olduğu tespit edilmiştir (MEB, 2008).

Baba ve anne eğitim durumunun artması ile öyküleyici metin unsurlarının da başarı ile kullanılma durumunun arttığı görülmüştür. Yapılan bir araştırmada da öğrencilerin babalarının eğitim düzeyi yükseldikçe öğrencilerin okuma becerisi puanlarında da artma olduğu, eğitim düzeyi daha yüksek olan babaların, çocuklarının okuma becerilerini olumlu etkilediği görülmüştür (Karakuş, 2006: 75).

Okunan kitap sayısındaki artışla öykülerdeki sonuç ve tepkilerin daha iyi yansıtıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bilimsel kitaplar okumaktan hoşlanan öğrencilerin öyküleyici metinlerinde girişim ve sonuç unsurlarını etkili bir şekilde kullandıkları tespit edilmiştir. Koçak (2005) yaptığı çalışmada çok kitap okuyan öğrencilerin yazılı anlatımlarının az kitap okuyan öğrencilere göre daha başarılı olduğu sonucuna ulaşırken, Temur (2006) ise öğrencilerin öyküleyici yazılı anlatımlarında kullandıkları farklı kelime sayıları ve toplam kelime sayılarının kitap okuma sıklığına göre anlamlı bir fark göstermediği sonucuna ulaşmıştır.

Sık sık öykü yazdığını belirten öğrencilerin yer unsurunu kullanma konusunda başarılı oldukları görülmüştür.

Evlerinde kitaplık bulunan öğrencilerin girişim ve tepki unsurlarını diğer öğrencilere göre daha etkili kullandıkları görülmüştür. Evde kitaplık bulundurulması ile yazılı anlatım arasında anlamlı bir farklılık bulunup bulunmadığını tespit etmeye yönelik yapılan çalışmalar farklı sonuçlar ortaya koymuştur. Nitekim Yılmaz (2008) da öyküleyici metin yazma becerilerinin değerlendirilmesine yönelik yaptığı çalışmada, yazılı anlatım becerisinin evinde kitaplık bulunan öğrenciler lehine anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşırken, Çelik (2012) evinde kitaplık bulunmayan öğrencilerin yazılı anlatım puan ortalamasının evinde kitaplık bulunan öğrencilere göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Kendilerine ait odalarının bulunduğunu belirten öğrencilerin öykülerinde tepki unsurlarını daha iyi yansıtabildikleri tespit edilmiştir. Yılmaz (2008) da çalışmasında benzer bir sonuç elde etmiştir. Buna göre kendilerine ait odaları bulunan öğrencilerin kendilerine ait odaları bulunmayan öğrencilere göre yazılı anlatımda daha başarılı oldukları görülmüştür (Yılmaz, 2008).

Cinsiyete göre bakıldığında ise kızların birçok öyküleyici metin unsuru açısından erkeklerden daha başarılı oldukları görülmüştür. Kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre yazma konusunda daha başarılı olduklarını ortaya koyan başka araştırmalar da vardır (Arıcı ve Ungan, 2008; Bağcı, 2011 ve Yalınkılıç, 2010).

Araştırmanın üçüncü alt problemi olarak incelenen değişkenler arasında ilişkinin olup olmama durumu, araştırmanın ikinci alt probleminde elde edilen bulgularla da örtüşmektedir. Öykü okuma ve yazmanın bireylerin içinde buldukları duygu durumlarıyla yakından ilişkili olduğu (Fivush ve diğerleri, 2007) vurgulanmaktadır. Bu çalışmada da öykü okumaktan hoşlanan öğrencilerin öykü yazmaktan da hoşlandıkları görülmüştür. Öztürk'ün (2011) yaptığı bir çalışmada da bu sonucu destekler nitelikte bir sonuç elde edilmiştir. Buna göre roman incelemesi için okunan tarihsel romanların öğrencilerin özetleme, düşüncelerini yazılı olarak ifade edebilme gibi becerilerini geliştirmesi açısından oldukça verimli ve işlevsel olduğu görülmüştür (Öztürk, 2011). Öykü yazmaktan hoşlanan öğrencilerin öykü yazma sıklıkları da daha fazladır. Öykü okumaktan ve yazmaktan hoşlanan aynı zamanda sık sık yazan öğrencilerin ise orta sosyo-ekonomik düzeye sahip oldukları görülmektedir. İkinci alt problemde bulguların öykü yazma sıklığının fazla olması aslında öyküleyici metin unsurlarının da kullanım başarısını arttırmaktadır. Dolayısıyla orta sosyo-ekonomik düzeyde yer alan öğrencilerin daha başarılı olmaları beklenirken bu başarıyı görememek şaşırtıcıdır.

Öneriler

Beşinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin yazma becerilerinin değerlendirilmesine yönelik yapılan bu çalışmada, elde edilen verilerin analizi

sonucunda öğrencilerin öykü yazma becerilerinin istenilen düzeyde olmadığı görülmektedir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda bu becerinin öğrencilerde geliştirilebilmesine yönelik şunlar önerilebilir:

Yapılan uygulamalar sırasında öğretmenlerle öykü yazma konusunda fikir alışverişinde bulunulmuş ve öğretmenlerin genellikle Türkçe derslerini test çözme ağırlıklı geçirdikleri, öğrencilere öyküleyici metin yazma imkânı çok fazla tanıyamadıklarına dair söylemlerde buldukları görülmüştür. Araştırma sonuçları da öğretmenlerin bu görüşlerini destekler niteliktedir. Öğretmenler kazanımların içerisinde de yer alan öyküleyici metin yazma becerisini geliştirebilmek adına ders içi yazma çalışmalarına yer vermelidirler. Öğrencilere kendilerini, planlarını, hayallerini, düşüncelerini rahat bir biçimde anlatabilecekleri fırsatlar tanınmalıdır. Nitekim Kissel (2003) de “Çocuklarda Yazma Becerisini Geliştirme ve Yazım Hatalarını Önleme” konulu çalışmasında bunları destekler vurgularda bulunmuştur.

Kitap okuma ve etkin yazı yazma arasında bir ilişki olduğu düşünüldüğünde öğrencilerin başarılı bir yazılı anlatım yapabilmeleri, düşündüklerini doğru bir şekilde aktarabilmeleri, etkili ve güzel öyküler yazabilmeleri için öncelikle onlara küçük yaşlardan itibaren kitap sevgisi ve kitap okuma alışkanlığı kazandırılmalıdır. Bunun için öğretmenler ve aileler onlara örnek olmalı, çocuklarına ve öğrencilerine gerekli yönlendirmeleri yapmalıdır. Kitap okumayı seven, elinden kitap düşürmeyen bir ailenin ya da öğretmenin çocuğunda da kitap sevgisinin olması kaçınılmazdır.

Aileler çocuklarının izlediği programları ve televizyon izleme sürelerini yakından takip etmelidir. Hazırlanacak bir program dâhilinde çocuğun televizyon izleme süresinin düzenlenmesi çocuğun başarısı açısından oldukça önemli olacaktır.

Eve kurulacak, nitelikli kitaplardan oluşan bir kitaplık çocukta hem kitap sevgisi oluşturacak hem de kitap okuma alışkanlığı edinmesine yardımcı olacaktır. Böylelikle yazdığı öykülerin niteliği artacak ve kendini daha iyi ifade edebilecektir.

Öykü, içinde hayal unsurları barındıran bir anlatım tekniğidir. Bu anlamda öğrencilerin hayal dünyalarını genişletebilmek için farklı tekniklerden yararlanılmalıdır. Yaratıcı yazmalar yaptırılmalı, öykü tamamlama, verilen bir şablondan yola çıkarak bir öykü oluşturma gibi farklı etkinliklerden yararlanılmalı ve dersler öğrencinin daha katılımlı olduğu bir ortamda işlenmelidir.

Öyküde bulunması gereken unsurların üzerinde durulmalı, derslerde öykü incelemeleri yapılmalıdır. Ana karakter, zaman, yer, başlatıcı olay, girişim, hedef, sonuç ve tepki unsurlarının varlığı öğrencilere hissettirilmeli, her birinin üzerinde itina ile durulmalıdır. Nitelikli öykülerde bu unsurlar incelenmeli, nasıl kullanıldıkları üzerine incelemeler yapılmalıdır.

Öğrencilere sınıf içi öyküler yazdırılmalı ve bu öyküleri birbirlerinin eleştirilmesi sağlanmalıdır. Yapılan eleştirilerin öğrencilerin öykülerinde öykü unsurlarını ne derece kullandıkları doğrultusunda olması gerektiği belirtilmelidir. Böylelikle öğrenciler hem eleştiri yeteneği kazanacak hem

eleştiriler karşısında olumlu tepki geliştirecek ve öykü unsurlarını kullanma becerisi kazanacaklardır.

İyi öyküler yazmak, iyi gözlemler yapabilmek demektir. Öğrencilerde gözlem becerisi geliştirilmeye çalışılmalıdır. Bu anlamda görsel okumalar, betimleme çalışmaları yaptırılmalıdır.

KAYNAKÇA

- Akyol, H. (2008). *Yeni programa uygun Türkçe öğretimi yöntemleri*. Ankara: Kök Yayıncılık.
- Alkan, Z. N. (2007). *İlköğretim beşinci sınıf öğrencilerinin yazılı anlatım hataları*. Yüksek lisans tezi, Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir.
- Arıcı, A. F. ve Ungan, S. (2008). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazılı anlatım çalışmalarının bazı yönlerden değerlendirilmesi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (20), 317 – 328.
- Bağcı, H. (2011). İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretleri ile yazım kurallarını uygulayabilme düzeyi. *Turkish Studies- International Periodical For the Language, Literature and History of Turkish or Turkic*, 6 (1), 693 – 706.
- Büyüköztürk, Ş. (2012). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı, istatistik, araştırma deseni, SPSS uygulamaları ve yorum*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Coşkun, E. (2005). *İlköğretim öğrencilerinin öyküleyici anlatımlarında bağdaşıklık, tutarlılık ve metin elementleri*. Doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Coşkun, İ. (2006). *İlköğretim 5. sınıf öğrencilerinin kompozisyon yazma becerileri üzerine bir araştırma*. Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Çeçen, M. A. (2011). Yedinci sınıf öğrencilerinin öyküleyici yazılarında tutarlılık. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1-20.
- Çelik, M. E. (2012). İlköğretim sekizinci sınıf öğrencilerinin yazılı anlatım becerilerinin farklı değişkenler açısından değerlendirilmesi. *Turkish Studies- International Periodical For the Language, Literature and History of Turkish or Turkic*, 7 (1), 727 – 743.
- Elbir, B. ve Yıldız, H. (2012). İlköğretim yazma eğitimi üzerine yapılan lisansüstü çalışmaların değerlendirilmesi. *Akademik Bakış Dergisi*, (30), 1 – 11.
- Elvan, Z. (2007). *Türkçe (1 – 5. sınıflar) ders programının öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi*. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Erdoğan, Y. ve Yaman, H. (2007). İnternet kullanımının Türkçeye etkileri: Nitel bir araştırma. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 3(2), 237 – 249.

- Fivush, R., Marin, K., Crawford, M., Reynolds, M. ve Brewin, C. (2007). Children's narratives and well-being. *Cognition and Emotion*, 21 (7), 1414 – 1434.
- Gangam, H. (1998). *Parametrik olmayan istatistiksel teknikler*. Ankara: Gazi Üniversitesi Yayınları.
- Gül, A. ve Özen, Y. (2007). Sosyal ve eğitim bilimi araştırmalarında evren ve örneklem sorunu. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, (15), 394 – 422.
- Harris, R. K. ve Graham, S. (1996). *Making the writing process work: Strategies for composition and self regulation*. Cambridge, MA: Brookline Books.
- Karakuş, I. Ş. (2006). Çocuk edebiyatı ürünlerinin okuma gelişimine etkisi. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Karasar, N. (2003). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayınları.
- Kissel, B. (2003). Promoting writing and preventing writing failure in young children. *Preventing School Failure*, 52 (4), 53-56.
- Koçak, A. (2005). Bolu ili ilköğretim beşinci ve sekizinci sınıf öğrencilerinin yazılı anlatım becerileri üzerine bir araştırma. Yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- MEB (2009). *İlköğretim Türkçe dersi (1-5. sınıflar) öğretim programı ve kılavuzu*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- MEB (2008). *Öğrencilerin televizyon izleme alışkanlıkları*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Önkaş, N. A. (2010). Ana dili öğretimine yeni yaklaşımlar. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (24), 121 – 128.
- Öztürk, İ. H. (2011). Tarih öğretmenini eğitiminde tarihsel romanların kullanımı: Bir eylem araştırması. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12 (4), 277 – 301.
- Sallabaş, M. E. (2007). *İlköğretim 5. sınıf öğrencilerinin kendilerini yazılı olarak ifade etme kazanımlarına ulaşma düzeyi*. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Sherly, A. ve Gallick, J. (1997). *Improving narrative writing skills, composition skills and related attitudes among second grade students by integrating word processing, graphic organizers and art into a process approach to writing*. Nova Southeastern University, Florida.
- Temur, T. (2006). *İlköğretim 4 ve 5. sınıf öğrencilerinin yazı dilindeki kelime hazinelerinin bazı değişkenler açısından değerlendirilmesi*. Doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Yalınkılıç, K. (2010). Üniversite öğrencilerinin dil tutumları üzerine toplum dilbilimsel bir inceleme. 3. *Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Kongresi*. Web sitesi: <http://www.academia.edu> adresinden 10 Haziran 2012 tarihinde edinilmiştir.
- Yılmaz, S. K. (2008). *İlköğretim altıncı sınıf öğrencilerinin öyküleyici metin yazma becerileri*. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.

Yılmaz, O. (2012). İlköğretim 7. sınıf öğrencilerinin dilbilgisi becerilerinin sosyo kültürel değişkenler açısından değerlendirilmesi: Erzincan örneği. *Turkish Studies – International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 7(2), 1255 – 1266.